

randør til Selta. Så det er ikke noget enkeltstående tilfælde.

Men jeg vil meget hellere beskæftige mig med hr. Peter Duetoft, for jeg må sige, at det var et forbløffende indlæg. Hverken fra hr. Peter Duetoft eller CD har jeg hørt noget lignende tidligere, og jeg synes, det hele blev vendt på hovedet. Altså, vi taler da om rimelige frihedsgrader med de eksempler, jeg nævnte her. Hr. Peter Duetoft ser ikke alene bort fra de ting, som fru Annette Just nævnte, men også sådan noget som blokade og ligeledes det, at det er den enkeltes kvalifikationer, der skal være afgørende ved en ansættelse, ikke at man har det rigtige medlemskort. Derfor vil jeg ikke sige, at jeg ikke forstod det, men jeg forstod det *slet* ikke, når det kom fra hr. Peter Duetofts mund.

Jeg vil gerne nævne et enkelt eksempel. Det er den sag, vi havde fra Ribe, som jo altså heldigvis endte med, at Arbejdsretten idømte SiD en rimelig bod og udtalte, at det ikke var i overensstemmelse med de gældende regler. Men den sag, man rejste dér, var over for en landmand, som ikke var medlem noget sted, og over for en medarbejder, som heller ikke var medlem noget sted. Dér kom man så og sagde fra SiD: Nu blokerer vi landmandens virksomhed, og man må ikke køre bort med mælken. Da man så fik en aftale i Tyskland om, at her kunne man levere mælken til, så laver man yderligere blokader.

Nej, hr. Peter Duetoft, det indlæg var et fejlgreb, men lad os i stedet for tale om det, det handler om, nemlig reel frihed på arbejdsmarkedet inden for de rammer, som ikke alene de danske, men også de internationale regler afstikker. Lad os da få den faglige kamp, som jo også er helt anderledes end den, vi får skitseret i forbindelse med de her sager, som har været på dagsordenen i de seneste – desværre – både måneder og år.

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Jeg vil godt have lov til at fastholde min kritik af beskrivelsen af problemet i beslutningsforslagets bemærkninger, for jeg forstår mere og mere, at det er en konkret sag i Viborg, vi skal drøfte. Det burde man i og for sig have gjort os opmærksom på, inden vi startede.

Det spiller en så stor rolle for forslagsstillerens ordfører, at jeg ikke finder det rimeligt, at vi – uden at vide det på forhånd – skal sætte os dybt ind i en konflikt, som åbenbart kører i Viborg, og som nogle er bedre orienteret om end andre.

Men når man nu er så velorienteret om den pågældende konflikt, kan man måske venligst oplyse den socialdemokratiske ordfører, om det afgørende stridspunkt var eksklusivbestemmelsen, eller om der ikke også var andre forhold. For det er mig bekendt sådan, at når man foretager kollektive fremskridt for at få etableret en overenskomst, så er det ikke eksklusivaftalen i sig selv, der nødvendigvis er det afgørende, men i høj grad også arbejdstidsspørgsmål og lønspørgsmål m.v. Men jeg kunne formodentlig blive belært om det, og så kan vi jo afstemme med de åbenbart fælles aviser, vi læser, plus de fælles breve, vi får, hvem der har ret. Det kan så være, at det først skal foregå efter debatten i salen.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Jeg vil gerne starte med at berolige fru Annette Just. Jeg har læst beslutningsforslaget. Det tog jo heller ikke mere end 10 sekunder, vil jeg gerne sige. Men arbejdsministeren har faktisk slået fast, at det er regeringens opfattelse, og dermed er jeg også enig i den vurdering – for de har jo meget forstand på de dele – at vi lever op til de internationale regler.

Så vil jeg godt til hr. Helge Sander sige, og det er også til hr. Henning Grove: Jamen jeg er da ikke sat her til at være dommer over SiD i Viborg. Jeg er da ikke sat her til at afgøre, om SiD i Viborg optræder klogt og kløgtigt, og om deres organisationspolitik dér er rigtig eller forkert. Det må medlemmerne og de kompetente organer i SiD da afgøre.

Jeg spørger bare, og det er derfor, det undrer mig, at hr. Helge Sander, der jo er så frihedselskende, ikke kan forstå min argumentation: Hvorfor skal Folketinget forhindre de her ting? Hvorfor er det ikke den faglige kamp, der skal afgøre, om der skal være eksklusivaftaler eller ej? Mig bekendt har DA i sine statutter stående, at DA's virksomheder ikke må indgå eksklusivaftaler, og det har jeg da aldrig hørt skulle give store problemer. Det lever de vel så op til.

Mig bekendt har man også i andre virksomheder i Danmark – men dem nævner man ikke i denne her debat – faktisk indgået fælles overenskomster, så man er fri for faggrænser.

Jeg mener, at man, da man skabte TV 2 i Odense, faktisk kom faggrænserne til livs ved at indgå en samlet overenskomst.

Det kan altså godt lade sig gøre, hvis man tager kampen for det. Og så spørger jeg bare: